

— Като пробужда живота имъ. Размножаването на житното зърно не е нищо друго, освенъ събуждане живота на нѣколко умрѣли или заспали клетки. Когато се казва, че едно житно зърно родило 30, друго — 60, а трето — 100 житни зрънца, това показва броя на пробуденитѣ клетки. Ако земеделецътъ разгледа съ микроскопъ тия житни зрънца, ще види, че тѣ се различаватъ едно отъ друго по елементитѣ, които сж придобили отъ почвата, отъ условията, при които сж се развивали.

Следователно, каквото е положението на житното зърно въ земята, такова е положението на нѣкои хора между тѣхнитѣ окръжаващи. Тѣ се движатъ въ срѣда на мъртви хора. Като срещнатъ нѣкои отъ тѣхъ, тѣ започватъ да имъ проповѣдватъ своя великъ идеалъ, но оставатъ неразбрани. Тукъ се обърнатъ, тамъ се обърнатъ, никой не имъ отговаря. — Защо? — Спятъ хората, почиватъ си. Нѣкои отъ живитѣ хора, на които съзнанието е пробудено, вземе цигулката си и отива да свири нѣкжде. Като види нѣкой човѣкъ, той започва да настройва цигулката си и му казва: Слушай, искамъ да ти изсвирия една ария, която току-що съмъ научилъ. — Моля ти се, освободи ме. Свири си самъ. Утре имамъ много работа, сега трѣбва да си почина. Не ми се слуша музика. Вземешъ Свещената книга, отворишъ я, искашъ да прочетешъ нѣщо на нѣкого, но той веднага